

dosar nr. 2rac-302/2019

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, judecător: (V. Niculiță-Jomiru)
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău judecători: (E. Palanciuc, A. Malii, V. Clima)

Î N C H E I E R E

21 august 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Vladânma”, reprezentată de avocatul Vitalie Zama,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă Societatea de Naționalitate Portugheză Soporcel-Sociedade Portuguesa de Papei S.A. împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Vladânma” și Autoritatea Publică Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova, cu privire la decăderea din drepturi asupra mărcii naționale,

împotriva deciziei din 20 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Vladânma” și s-a menținut hotărârea din 09 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La 06 iulie 2017, SNP „Soporcel-Sociedade Portuguesa de Papei” S.A., reprezentată de avocatul Radu Jigău, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Vladânma” cu privire la decăderea din drepturi asupra mărcii naționale.

În motivarea acțiunii, reclamanta SNP „Soporcel-Sociedade Portuguesa de Papei” S.A. a indicat că marca națională nr. R16911, “Moldova Discovery” a obținut protecție pe teritoriul Republicii Moldova la 19 august 2008, fiind înregistrată la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova pentru produsele din clasa 16, 35, 39, 41 și 43 conform Clasificării Internaționale a Produselor și Serviciilor.

Reclamanta SNP „Soporcel-Sociedade Portuguesa de Papei” S.A. a menționat că potrivit informației din registrul național al mărcilor titularul mărcii sus-indicate este pârâta SRL „Vladânma”, marca indicată obținând protecție și pentru produsele din hârtie, și anume hârtie pentru fotocopiere și pentru imprimante cu laser, cu jet de cerneală și ofset, plicuri (papetărie), hârtie pentru plotter din clasa 16 conform Clasificării Internaționale a Produselor și Serviciilor.

Reclamanta SNP „Soporcel-Sociedade Portuguesa de Papei” S.A. a invocat că Legea nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor stipulează că titularul mărcii este obligat să utilizeze această marcă, în caz contrar el este decăzut din drepturile asupra ei, art. 14 alin. (1) al acestei Legi statuând că, dacă în decurs de 5 ani după înregistrare marca nu a făcut obiectul unei utilizări efective în Republica Moldova pentru produsele și/sau serviciile pentru care este înregistrată sau dacă utilizarea mărcii a fost suspendată pe o perioadă neîntreruptă de 5 ani, titularul mărcii este decăzut din drepturile asupra mărcii în condițiile prezentei legi, cu excepția cazurilor când există motive întemeiate pentru neutilizare. Reclamanta din sensul normei date a dedus că decăderea este o sancțiune civilă ce constă în pierderea dreptului la marcă pentru neexecutarea acestui drept o anumită perioadă de timp, ce nu poate fi mai mică de 5 ani.

Reclamanta SNP „Soporcel-Sociedade Portuguesa de Papei” S.A. a menționat că legislația națională și internațională în domeniul proprietății intelectuale impune obligativitatea utilizării mărcii din momentul înregistrării acesteia, pentru a nu crea, în așa mod, impedimente altor agenți economici și a nu folosi înregistrările în scop de blocaj. În acest din urmă caz, este condamnat că solicitantul înregistrării deturneză dreptul rezultat din înregistrare de la scopul său, folosindu-l altfel decât ca mijloc ce servește la deosebirea produselor și/sau serviciilor unei persoane fizice sau juridice de cele ale altor persoane fizice sau juridice.

Reclamanta SNP „Soporcel-Sociedade Portuguesa de Papei” S.A. a precizat că funcția de bază a mărcii comerciale constituie identificarea produselor și/sau serviciilor pentru a căror înregistrare este cerută, iar conservarea unei mărci și nefolosirea acesteia pentru produsele solicitate, constituie abuz de drept și o ocupare nejustificată a unui drept al cărui protecție este subordonată condiției folosirii. Întrucât marca, are funcția de a stabili o legătură între produse și servicii și persoana responsabilă de comercializarea acestora, dovada utilizării trebuie să pună în evidență o legătură clară între utilizarea mărcii și produsele și serviciile relevante. Simpla aplicare sau indicare pe ambalaj și actele de însoțire a denumirii companiei nu poate fi considerată utilizare efectivă în sensul prevederilor art. 14 și art. 20 ale Legii nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor.

Reclamanta SNP „Soporcel-Sociedade Portuguesa de Papei” S.A. a declarat că utilizarea trebuie să fie publică, adică trebuie să fie externă întreprinderii și vizibilă clienților reali sau potențiali ai produselor sau serviciilor acesteia. Utilizarea în sfera privată sau utilizarea strict internă, în cadrul unei întreprinderi sau al unui grup de întreprinderi, nu constituie o utilizare efectivă.

Reclamanta SNP „Soporcel-Sociedade Portuguesa de Papei” S.A. a declarat că din informațiile disponibile, pârâta SRL „Vladânma” nu utilizează în Republica Moldova marca nr. R16911 „Moldova Discovery” pentru produsele din hârtie și anume hârtie pentru fotocopiere și pentru imprimante cu laser, cu jet de cerneală și ofset, plicuri (papetărie), hârtie pentru plotter din clasa 16 CIPS o perioadă ce depășește 5 ani, adică din 01 ianuarie 2012 până în 30 aprilie 2017.

De asemenea, reclamanta a susținut că se poate constata că în Republica Moldova lipsesc motive întemeiate pentru neutilizarea de către pârâtă a mărcii nr. R16911 “Moldova Discovery”.

Reclamanta argumentează că neutilizarea mărcii nr. R16911 “Moldova

Discovery” este confirmată prin adresa Centrului de Metrologie Aplicată și Certificare, conform căreia, în Organele de Certificare, produsele cu denumirea “Moldova Discovery” pentru hârtie pentru fotocopiare și pentru imprimante cu laser, cu jet de cerneală și ofset; plicuri (papetărie), hârtie pentru plotter, nu au fost certificate. Serviciul Vamal a comunicat că importul/exportul produselor „hârtie, și anume hârtie pentru fotocopiare și pentru imprimante cu laser, cu jet de cerneală și ofset; plicuri (papetărie); hârtie pentru plotter cu denumirea “Moldova Discovery” în/din Republica Moldova nu a avut loc.

Reclamanta SNP „Soporcel-Sociedade Portuguesa de Papei” S.A. a declarat că la solicitarea reprezentantului reclamantei, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova a comunicat că nu au fost înregistrate careva contracte privind existența înregistrării transiterii drepturilor asupra mărcii “Moldova Discovery” terților persoane.

Reclamanta a indicat că la 12 ianuarie 2017, iar ulterior prin poșta electronică, s-a adresat către pârâtă cu solicitarea de eliberare a unui acord privind utilizarea de către reclamantă pe teritoriul Republicii Moldova a denumirii “Moldova Discovery”, însă această solicitare a rămas fără răspuns.

Reclamanta a afirmat că este cointeresată în decăderea pîrîtei din drepturile asupra mărcii nr. R16911 “Moldova Discovery” pentru produsele din hârtie și anume hârtie pentru fotocopiare și pentru imprimante cu laser, cu jet de cerneală și ofset; plicuri (papetărie); hârtie pentru plotter din clasa 16 CIPS, deoarece potrivit avizului provizoriu din 30 septembrie 2016, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova a respins cererea reclamantei pe motivul coliziunii cu marca anterioară nr. R 16911 “Moldova Discovery”.

Reclamanta SNP „Soporcel-Sociedade Portuguesa de Papei” S.A. a solicitat decăderea parțială a pîrîtei SRL „Vladânma” din drepturile asupra mărcii naționale nr. R16911 „Moldova Discovery” pentru produsele din hârtie, și anume hârtie pentru fotocopiare și pentru imprimante cu laser, cu jet de cerneală și ofset; plicuri (papetărie); hârtie pentru plotter din clasa 16 conform Clasificării Internaționale a Produselor și Serviciilor (CIPS).

Prin hotărârea din 09 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de SNP „Soporcel-Sociedade Portuguesa de Papei” S.A. împotriva SRL „Vladânma” cu privire la decăderea din drepturi asupra mărcii naționale, s-a decăzut parțial SRL „Vladânma” din drepturile asupra mărcii naționale nr. R16911 „Moldova Discovery” pentru produsele hârtie și anume hârtie pentru fotocopiare și pentru imprimante cu laser, cu jet de cerneală și ofset, plicuri (papetărie), hârtie pentru plotter” din clasa 16, conform Clasificării Internaționale a Produselor și Serviciilor.

Prin decizia din 20 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de SRL „Vladânma” și s-a menținut hotărârea din 09 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

În susținerea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că apelanta SRL „Vladânma” este titulara mărcii „Moldova Discovery”, nr. R16911, înregistrată la 19 august 2008, cu numărul de depozit 015357 înregistrat la 08 iulie 2004, pentru produsele și serviciile specificate la clasele nr. nr. 35, 39, 41, 43 și 16 ale Clasificării Internaționale a Produselor și Serviciilor de la Nisa, aceasta din urmă vizând produsele: hârtie, carton și produse din aceste materiale neincluse în alte

clase, produse de imprimare, articole de legătorie, fotografii, papetărie, adezivi (material de lipit), pentru papetărie sau menaj, material pentru artiști, pensule, mașini de scris și articole de birou (cu excepția mobilierului), materiale de instruire sau învățământ (cu excepția aparatelor), materiale plastice pentru ambalare (neincluse în alte clase), caractere tipografice, clișee.

Instanța de apel a constatat că la data de 06 iunie 2017, conform comenzii nr. 2709 din 23 mai 2017, intimata s-a adresat Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova cu o cerere privind determinarea statutului juridic al mărcii, despre care aceasta a fost informată prin scrisoarea Agenției nr. 1371/1 din 14 iunie 2017. Potrivit scrisorii Centrului de Metrologie Aplicată și Certificare nr. 16-01/248 din 23 mai 2017, în perioada de 01 ianuarie 2012 - 30 aprilie 2017 nu a fost emis vreun certificat de conformitate pentru produsele cu denumirea „Moldova Discovery” - hârtie, și anume hârtie pentru fotocopiere și pentru imprimante cu laser, cu jet de cerneală și ofset, plicuri, hârtie pentru plotter. Conform informației oferite de Serviciul Vamal prin scrisoarea nr.28-07/7162 din 30 mai 2017, se atestă că importul/exportul produselor hârtie, și anume hârtie pentru fotocopiere și pentru imprimante cu laser, cu jet de cerneală și ofset; plicuri (papetărie); hârtie pentru plotter cu denumirea “Moldova Discovery” în/din Republica Moldova nu a avut loc. Potrivit raportului de cercetare nr. 1378/1 din 14 iunie 2017, întocmit de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova, nu au fost depuse spre înregistrare și nici nu sunt înregistrate contracte privind cesionarea dreptului de dispoziție și/sau de folosință asupra mărcii sus- indicate.

Instanța de apel a reținut că nici apelanta nu a prezentat instanței de judecată probe admisibile și pertinente, conform art. 121 și art. 122 Codul de procedură civilă, ce ar dovedi utilizarea mărcii sus- indicate pentru produsele vizate în cererea de chemare în judecată a intimatului.

Instanța de apel a invocat prevederile art. 2 al Legii nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor care definește noțiunea de marcă ca fiind orice semn (vizual, sonor, olfactiv, tactil) care servește la individualizarea și deosebirea produselor și/sau serviciilor unei persoane fizice sau juridice de cele ale altor persoane fizice sau juridice.

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1)-(3) al Legii nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor, dacă în decurs de 5 ani după înregistrare marca nu a făcut obiectul unei utilizări efective în Republica Moldova pentru produsele și/sau serviciile pentru care este înregistrată sau dacă utilizarea mărcii a fost suspendată pe o perioadă neîntreruptă de 5 ani, titularul mărcii poate fi decăzut din drepturile asupra mărcii în condițiile prezentei legi, cu excepția cazurilor când există motive întemeiate pentru neutilizare. Este asimilată utilizării efective: utilizarea mărcii sub o formă care diferă prin elemente ce nu schimbă caracterul distinctiv al mărcii în forma în care aceasta a fost înregistrată, aplicarea mărcii pe produse sau pe ambalajul acestora în Republica Moldova exclusiv în scopul exportului. Utilizarea, cu consimțământul titularului, a mărcii de către alte persoane se consideră ca utilizare efectuată de către titular.

Conform prevederilor art. 20 alin. (1) lit. a) și alin. (1/1)-(3) al aceleiași Legi privind protecția mărcilor, titularul mărcii este decăzut din drepturile asupra mărcii în urma unei cereri de decădere din drepturi, depuse la judecătoria în a cărei

jurisdicție este sediul AGEPI, sau a unei cereri reconvenționale într-o acțiune de apărare a drepturilor, depuse la aceeași instanță, dacă în decursul unei perioade neîntrerupte de 5 ani, fără motive justificate, marca nu a făcut obiectul unei utilizări efective în Republica Moldova pentru produsele și/sau serviciile pentru care a fost înregistrată; totodată, nimeni nu poate cere ca titularul să fie decăzut din drepturi dacă, în perioada de la expirarea termenului indicat până la depunerea cererii de decădere din drepturi sau a cererii reconvenționale, marca a făcut obiectul unui contract de cesiune sau de licență ori obiectul unei începeri sau a unei reluări de utilizare reală; cu toate acestea, dacă începerea sau reluarea utilizării mărcii a avut loc cu 3 luni înainte de depunerea cererii de decădere sau a cererii reconvenționale, termenul respectiv începând cel mai devreme la expirarea perioadei neîntrerupte de 5 ani de neutilizare, utilizarea nu este luată în considerare în cazul când pregătirile pentru începerea sau pentru reluarea utilizării au intervenit numai după ce titularul a aflat că cererea de decădere sau cererea reconvențională ar putea fi depusă, perioada cuprinsă între data depunerii cererii și data emiterii deciziei de înregistrare nu se include în termenul de 5 ani.

Instanța de apel a mai reținut că sarcina prezentării probelor privind utilizarea efectivă a mărcii revine titularului mărcii. În cazul în care motivul decăderii din drepturi este valabil numai pentru o parte din produsele și/sau serviciile pentru care marca a fost înregistrată, titularul este declarat decăzut din drepturi numai pentru produsele și/sau serviciile respective. Decăderea din drepturi produce efecte juridice de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorei în a cărei jurisdicție este sediul AGEPI.

Instanța de apel a invocat prevederile pct 29-32 ale deciziei Curții Constituționale de inadmisibilitate a sesizării nr. 197g/2018 privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 14 alin. (1) și 20 alin. (1) lit. (a) din Legea privind protecția mărcilor (decăderea din drepturile asupra mărcii, în cazul neutilizării acesteia de către titularului ei), potrivit jurisprudenței Curții Europene, protecția drepturilor de proprietate intelectuală, inclusiv protecția mărcilor, intră în câmpul de aplicare al articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție (a se vedea cauza Anheuser-Busch Inc. v. Portugalia [MC], 11 ianuarie 2007, § 72).

Totuși, dreptul de proprietate nu este unul absolut. El poate fi supus unor limitări, fiind susceptibil de ingerințe ale statului cu privire la exercitarea atributelor sale. Instituirea anumitor limite este impusă de necesitatea asigurării unui echilibru între interesele individuale și interesul general.

În acest context, Curtea Constituțională admite că obligația utilizării mărcii sub amenințarea decăderii din drepturi poate fi pusă în balanță cu un interes general. Curtea observă aplicabilitatea acestei teze în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene. Spre exemplu, ea este formulată clar în concluziile Avocatului General Dâmaso Ruiz-Jarabo Colomer prezentate în Armin Häupl v. Lidl Stiftung & Co. KG, pe 26 octombrie 2006, în cauza C-246/05, unde s-a menționat că acest mecanism juridic [obligația de utilizare] urmărește același obiectiv în toate sistemele juridice: adaptarea numărului mărcilor înregistrate la numărul celor care sunt folosite și care îndeplinesc funcția lor economică pe piață, apropiind realitatea registrelor de realitatea schimburilor comerciale, pentru că oficiile pentru mărci nu sunt simple depozite ale unor mărci păstrate în rezervă, în așteptarea vreunui voinic care să se aventureze să le utilizeze. Dimpotrivă, acestea

trebuie să constituie reflectarea fidelă a realității, a indicațiilor pe care întreprinderile le utilizează în comerț pentru a diferenția produsele și serviciile lor. În oficiile pentru proprietate industrială nu trebuie să fie înregistrate decât mărcile care participă la activitatea comercială (§ 50). Pentru a reduce numărul total al mărcilor înregistrate și protejate și, prin urmare, numărul conflictelor care apar între ele, este important să se ceară ca mărcile înregistrate să fie efectiv utilizate, sub amenințarea decăderii din drepturi (§ 52).

De asemenea, Curtea Constituțională a menționat că posibilitatea decăderii din drepturile asupra mărcii, în cazul neutilizării acesteia de către titularului ei este prevăzută și de instrumentele internaționale la care Republica Moldova este parte (i.e. articolul 5 din Convenția de la Paris pentru protecția proprietății industriale și articolul 19 din Acordul privind aspectele drepturilor de proprietate intelectuală legate de comerț). Potrivit acestor acte internaționale, înregistrarea unei mărci poate fi anulată dacă aceasta nu a fost utilizată pe parcursul unei perioade relativ mari de timp și numai dacă cel interesat nu justifică motivele lipsei sale de acțiune.

Analizând prevederile legale contestate, Curtea observă că titularul unei mărci poate fi decăzut din drepturi, doar dacă nu a utilizat-o, fără motive justificate, pe o perioadă neîntreruptă de 5 ani. Sub acest aspect, Curtea observă că în rîndul statelor europene există un consens în privința stabilirii unui termen de neutilizare a mărcii, care poate să conducă la anularea înregistrării mărcii sau la decăderea din drepturi a titularului (cu privire la importanța existenței unui consens în argumentarea juridică de drept constituțional european, a se vedea, ca autoritate recentă, cauzele *Ilseher v. Germania* [MC], 4 decembrie 2018, § 86 și *NaTt-Liman v. Elveția* [MC], 15 martie 2018, § 175).

Din conținutul normelor citate supra reiese că neutilizarea mărcii de către titularul acesteia o perioadă de peste 5 ani, în condițiile în care nu se întrunesc nici una din excepțiile prevăzute de Lege, constituie temei pentru decăderea deținătorului dreptului asupra mărcii din aceste drepturi, inclusiv parțial, sarcina probării faptului utilizării efective a mărcilor revenind titularului mărcii, în speță apelantei.

Instanța de apel a reținut ca fiind nefondate argumentele apelantei referitoare la faptul că soluția primei instanțe constituie o ingerință în dreptul acesteia la proprietate intelectuală în contextul în care drepturile respective nu sunt potrivit Legii susmenționate, absolute, inclusiv în contextul în care decăderea din drepturile date corespunde cerințelor regulii triplului test, instituită de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (cauzele *Kommersant Moldovy c. Moldovei*, cererea nr. 41827/02, W. c. UK nr.9749/82 din 08.07.1987 §59, *Olsson c. Sweden* nr. 10465/83 din 24.03.1988, §59, *Gnahore c. France* 19.09.2000, §50, S.C. *Antares Transport - S.A. și S.C. Transroby - S.R.L. c. României*), limitarea acestora fiind prevăzută expres de Lege, ce este clară și previzibilă în acest sens, urmărind un scop legitim și fiind necesară într-o societate democratică, deoarece menținerea dreptului asupra unei mărci neutilizate efectiv de titular limitează drepturile terților, ce ar putea pretinde asupra mărcii respective în vederea utilizării ei. Această concluzie este fortificată și prin aceea că consecințele neutilizării mărcii este datorată inacțiunii voite a apelantei care, în contextul cadrului legal pertinent, cunoaște consecințele acestei inacțiuni.

Din aceste motive instanța de apel a apreciat ca fiind eronate și argumentele

apelantei referitoare la faptul că decăderea sa din drepturile vizate asupra mărcii constituie o expropriere ce necesită o compensație echitabilă, inclusiv în contextul în care neutilizarea mărcii pentru produsele vizate în speță nu generează pentru apelantă venituri, astfel încât decăderea din drepturile respective nu implică consecințe negative pecuniare pentru apelantă.

Instanța de apel consideră că circumstanțele pricinii au fost stabilite just de către prima instanță, normele de drept material fiind aplicate corect, instanța de apel ajungând la concluzia de a respinge apelul declarat de către SRL „Vladânma” și a menține hotărârea primei instanțe.

La 22 mai 2019, SRL „Vladânma”, reprezentată de avocatul Vitalie Zama, a declarat prin intermediul oficiului postal, recurs împotriva deciziei din 20 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de SNP „Soporcel-Sociedade Portuguesa de Papei” S.A.

În motivarea cererii de recurs recurenta SRL „Vladânma” a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, le consideră vădit ilegale și neîntemeiate, deoarece instanța de apel la pronunțarea deciziei a interpretat în mod eronat legea, a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Recurenta SRL „Vladânma” a invocat că aceasta deține marca națională nr. R 16911 “Moldova Discovery”, a obținut protecție pe teritoriul Republicii Moldova la data de 19 august 2008, fiind înregistrată la AGEPI, pentru produsele din clasa 16, 35, 39, 41, 43 conform Clasificării Internaționale a Produselor și Serviciilor. Titularul mărcii respective este compania pârâtă SRL „Vladânma”. Marca națională nr. R 16911 “Moldova Discovery” a obținut protecție inclusiv și pentru produsele „hârtie, și anume hârtie pentru fotocopiere și pentru imprimare cu laser, cu jet de cerneală și ofset; plicuri (papetărie); hârtie pentru plotter” din clasa 16 CIPS.

Recurenta a indicat că conform Legii nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor, titularul mărcii este obligat să utilizeze marca, în caz contrar el este decăzut din drepturile asupra ei.

Recurenta SRL „Vladânma” a menționat că în cadrul examinării cauzei a fost prezentată dovada utilizării efective de către SRL “Vladânma” a mărcii “Moldova Discovery”, în particular a fost prezentat materialul publicitar cu utilizarea denumirii de “Moldova Discovery”, cu specificarea serviciilor prestate, adresa și telefoanele de contact. Acest material se încadrează perfect în lista specificată în pct. 16 din Clasificatorul de la Nisa.

Recurenta SRL „Vladânma” a invocat că instanțele judecătorești inferioare prin admiterea acțiunii au admis o ingerință în respectul dreptului de proprietate a companiei SRL „Vladânma” asupra mărcii naționale nr. R 16911 “Moldova Discovery”.

Recurenta SRL „Vladânma” a menționat că potrivit Acordului privind aspectele drepturilor de proprietate intelectuală legate de comerț (TRIPS), la care este parte și Republica Moldova, proprietatea intelectuală este recunoscută drept proprietate privată, iar, orice acțiune nejustificată poate fi interpretată drept expropriere, ținând cont și de investițiile făcute de titularul mărcii în scopul

înregistrării și promovării acesteia pe teritoriul Republicii Moldova. De altfel, proprietatea intelectuală fiind recunoscută drept proprietate privată, prin prisma legislației naționale și în special art. 9 din Constituția Republicii Moldova, care prevede că proprietatea este publică și privată constituită din bunuri materiale și intelectuale și art. art. 33, 46 din Constituția Republicii Moldova, care reglementează dreptul cetățenilor la proprietate intelectuală și dreptul la proprietate privată și protecția acesteia, nu poate fi anulată sau expropriată.

Recurenta SRL „Vladânma” consideră că deposedarea trebuie să fie conformă cu principiile generale ale dreptului internațional, și anume acelea potrivit cărora orice deposedare implică o obligație de despăgubire a titularului dreptului de proprietate, iar în stabilirea acestei despăgubiri trebuie avut în vedere principiul proporționalității, respectiv necesitatea efectuării testului echilibrului echitabil. Nu este reglementat numai dreptul la despăgubire pur și simplu, ci se impune în mod clar și neechivoc ca această despăgubire să fie una dreaptă, respectiv să fie respectat principiul proporționalității.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 20 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces la data de 26 martie 2019, prin scrisoarea de expediere nr. 3499 (f.d. 173), însă dovada recepționării acesteia la materialele cauzei lipsește. Totodată, instanța de recurs relevă că decizia contestată a fost publicată pe portalul instanțelor judecătorești www.instante.justice.md la data de 25 martie 2019.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost depus prin intermediul oficiului poștal de SRL „Vladânma”, reprezentată de avocatul Vitalie Zama, la data de 22 mai 2019, cu respectarea termenului prevăzut la art. 434 Cod de procedură civilă.

La 14 iunie 2019, în adresa intimațiilor SNP „Soporcel-Sociedade Portuguesa de Papei” S.A, „Brevet Marc Service” SA, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a fost expediată copia recursului declarat de SRL „Vladânma”, reprezentată de avocatul Vitalie Zama, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 16 iulie 2019 Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a depus referință prin care a solicitat adoptarea unei hotărâri legale și întemeiate.

La 29 iulie 2019 SNP „Soporcel-Sociedade Portuguesa de Papei” S.A, reprezentată de avocatul Radu Jigău, a depus referință prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Vladânma”, reprezentată de avocatul Vitalie Zama, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Vladânma”, reprezentată de avocatul Vitalie Zama, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de SRL „Vladânma”, reprezentată de avocatul Vitalie Zama, se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială, sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul, exercitat conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute la art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii, sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii, doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă. Din recursul declarat de SRL „Vladânma”, reprezentată de avocatul Vitalie Zama, nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva

sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SRL „Vladânma”, reprezentată de avocatul Vitalie Zama.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 alin. 1 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Vladânma”, reprezentată de avocatul Vitalie Zama, împotriva deciziei din 20 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă Societatea de Naționalitate Portugheză Soporcel-Sociedade Portuguesa de Papei S.A. împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Vladânma” și Autoritatea Publică Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova, cu privire la decăderea din drepturi asupra mărcii naționale.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan